

ANTAGNA TEXTER

P9_TA(2022)0346

Tillgång till vatten som en mänsklig rättighet – den yttre dimensionen

Europaparlamentets resolution av den 5 oktober 2022 om tillgång till vatten som en mänsklig rättighet: den yttre dimensionen (2021/2187(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution 64/292 av den 28 juli 2010, som erkänner att tillgång till säkert dricksvatten och sanitet är en mänsklig rättighet,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution 68/157 av den 18 december 2013 om tillgång till säkert dricksvatten och sanitet som en mänsklig rättighet,
- med beaktande av FN:s människorättsråds resolution 45/8 av den 6 oktober 2020 om tillgång till säkert dricksvatten och sanitet som mänskliga rättigheter,
- med beaktande av FN:s människorättsråds resolution 48/13 av den 8 oktober 2021 om tillgång till en ren, hälsosam och hållbar miljö som en mänsklig rättighet,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution 71/222 av den 21 december 2016, i vilken generalförsamlingen utnämnde perioden 2018–2028 till det internationella årtiondet för handling på temat vatten för hållbar utveckling,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution 75/212 av den 21 december 2020 om FN:s konferens om den omfattande halvtidsöversynen över genomförandet av målen för det internationella årtiondet för handling på temat vatten för hållbar utveckling, 2018–2028 (FN:s vattenkonferens 2023),
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna,
- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter,
- med beaktande av den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter och de allmänna kommentarerna från FN:s kommitté för ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter,
- med beaktande av konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor, konventionen om barnets rättigheter och konventionen om rättigheter för personer med

funktionsnedsättning,

- med beaktande av den europeiska pelaren för sociala rättigheter, som tillkännagavs av Europaparlamentet, rådet och kommissionen den 17 november 2017,
- med beaktande av den allmänna kommentaren nr 15 (2002) från FN:s kommitté för ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter om rätten till vatten,
- med beaktande av FN:s deklaration om urfolks rättigheter och Internationella arbetsorganisationens (ILO) konvention nr 169 om ursprungsfolk och stamfolk i självstyrande länder från 1989,
- med beaktande av konventionen från 1992 om skydd och användning av gränsöverskridande vattendrag och internationella sjöar (vattenkonventionen), som från början förhandlades fram som ett regionalt instrument och som 2016 öppnades för samtliga FN:s medlemsstater att ansluta sig till,
- med beaktande av konventionen från 1997 om icke-sjöfartsanvändning av internationella vattenvägar,
- med beaktande av Uneces och WHO:s protokoll från 1999 till vattenkonventionen om vatten och hälsa, i vilket det föreskrivs en ram för att omsätta de mänskliga rättigheterna till vatten och sanitet i praktiken,
- med beaktande av FN:s mål för hållbar utveckling, särskilt det sjätte målet om tillgång till säkert dricksvatten och sanitet, och av Agenda 2030 för hållbar utveckling,
- med beaktande av FN:s rapport av den 19 mars 2019 om utvecklingen av vattentillgångarna i världen, med titeln *Leaving no one behind*,
- med beaktande av rapporterna om tillståndet för jordbruk och livsmedel 2020 och 2021 som publiceras av FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO),
- med beaktande av rapporten av den 16 juli 2021 från den särskilda rapportören för mänskliga rättigheter till säkert dricksvatten och sanitet om riskerna med och konsekvenserna av kommersialisering och monetarisering av vatten för den mänskliga rätten till säkert dricksvatten och sanitet, och hans rapport av den 21 juli 2020 om mänskliga rättigheter och privatisering av vatten- och sanitetstjänster,
- med beaktande av FN:s utvecklingsrapport från 2021 om vattentillgångarna i världen *UN World Water Development Report 2021: Valuing Water* (inte översatt till svenska) (om att värdesätta vatten),
- med beaktande av EU:s riktlinjer av den 17 juni 2019 om mänskliga rättigheter – säkert dricksvatten och sanitet,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område¹ ("ramdirektivet om vatten"),

¹ EUT L 327, 22.12.2000, s. 1.

- med beaktande av rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket¹,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/118/EG av den 12 december 2006 om skydd för grundvatten mot föroreningar och försämring²,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/2184 av den 16 december 2020 om kvaliteten på dricksvatten³,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 19 mars 2014 om det europeiska medborgarinitiativet ”Vatten och sanitet är en mänsklig rättighet! Vatten är en samhällsnytta, inte en handelsvara!”, (COM(2014)0177),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG av den 19 november 2008 om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser⁴,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 19 november 2018 om diplomati i vattenfrågor, av den 17 juni 2019 om EU:s riktlinjer om mänskliga rättigheter – säkert dricksvatten och sanitet och av den 19 november 2021 om vattendimensionen i EU:s yttre åtgärder,
- med beaktande av det europeiska medborgarinitiativet Right2Water och sin resolution av den 8 september 2015 om uppföljning av det europeiska medborgarinitiativet Right2Water⁵,
- med beaktande av sin resolution av den 9 juni 2021 om EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030: Ge naturen större plats i våra liv⁶,
- med beaktande av sin resolution av den 10 mars 2021 med rekommendationer till kommissionen om företagens tillbörliga aktsamhet och ansvarsskyldighet⁷,
- med beaktande av befintliga framgångsrika metoder för gränsöverskridande samarbete, såsom att allmännyttiga vatten- och avlopps företag i de nordiska länderna utbyter uppfattningar med varandra sedan 1980-talet, och att det på 1970-talet bildades ett gemensamt nordiskt förbund för hydrologi, plus det årliga mötet för nordiska vattenrådgivare, de nordiska vattenforumen och ett omfattande nordiskt samarbete om vattenförvaltningsfrågor,
- med beaktande av artikel 54 i arbetsordningen,
- med beaktande av yttrandet från utskottet för utrikesfrågor,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A9-0231/2022), och av

¹ EGT L 375, 31.12.1991, s. 1.

² EUT L 372, 27.12.2006, s. 19.

³ EUT L 435, 23.12.2020, s. 1.

⁴ EUT L 328, 6.12.2008, s. 28.

⁵ EUT C 316, 22.9.2017, s. 99.

⁶ EUT C 67, 8.2.2022, s. 25.

⁷ EUT C 474, 24.11.2021, s. 11.

följande skäl:

- A. I FN:s generalförsamlings resolution 64/292 erkänns rätten till säkert dricksvatten och sanitet som en mänsklig rättighet som är absolut nödvändig för full livskvalitet och åtnjutande av samtliga mänskliga rättigheter. Avsaknad av vatten är oförenlig med livet, och båda rättigheterna är sinsemellan beroende och avgörande för ett värdigt liv. Det kan inte finnas någon hållbar och universell tillgång till rent vatten utan en fungerande sanitetskedja. Vatten och vattenvägar har även en stark kulturell, andlig och religiös dimension, vilken härrör från deras grundläggande roll i samhällslivet.
- B. Princip 20 i den europeiska pelaren för sociala rättigheter om tillgång till väsentliga tjänster inbegriper en uttrycklig referens till medborgarnas rätt till vatten och sanitet.
- C. När den mänskliga rätten till vatten nekas får detta återverkningar på åtnjutandet av rätten till liv och hälsa, med tanke på att förorenat vatten, otillräcklig hantering av avloppsvatten och dålig sanitet är kopplade till överföring av allvarliga sjukdomar och till och med dödsfall. Vattenförsörjnings- och sanitetstjänster är en av hörnstenarna för folkhälsan. Diarrésjukdomar är den fjärde vanligaste dödsorsaken bland barn under fem år och en ledande orsak till kronisk undernäring. Tillgång till rent vatten, sanitet och hygien är oundgängligt för att säkerställa global motståndskraft mot pandemier och andra smittsamma sjukdomar, och bekämpa det framväxande hotet med antimikrobiell resistens.
- D. Covid-19-pandemin har drabbat de mest utsatta människorna hårdast och har återigen belyst det globala behovet av rent och tillräckligt vatten och sanitet. Tillgänglighet och tillgång till vattenförsörjning samt sanitets- och hygientjänster, inbegripet för utsatta eller marginaliserade personer, är grundläggande för att bekämpa covid-19.
- E. 80–90 % av avloppsvattnet i utvecklingsländer töms ut direkt i floder, sjöar och hav, vilket orsakar vattenburna sjukdomar och allvarligt skadar miljön. Miljontals utarmade människors liv är beroende av vattenkällor i gott skick, inte enbart för tillgång till dricksvatten utan även för att kunna producera livsmedel genom jordbruk, djurhållning och fiske.
- F. Den bristande respekten för, skyddet av och efterlevnaden av den mänskliga rätten till vatten och sanitet står ofta i vägen för rätten till utbildning. Barn, och i många fall flickor, måste gå en genomsnittlig sträcka på sex kilometer varje dag för att hämta vatten, vilket hindrar dem från att gå i skolan. De implicita kostnaderna för att hämta vatten är höga och har långtgående effekter, då de avsevärt förkortar den tillgängliga tiden för andra viktiga aktiviteter.
- G. Många slutar att gå i skolan på grund av sjukdomar som har samband med otjänligt dricksvatten eller dålig hygienpraxis. Ett av tre barn har inte lämplig tillgång till vatten och sanitet i skolorna. FN:s rapport om målen för hållbar utveckling från 2021 visar att mer än en femtedel av grundskolorna i världen saknade tillgång till grundläggande dricksvatten eller könsuppdelade toaletter och att mer än en tredjedel saknade grundläggande handtvättmöjligheter. Många flickor tvingas också sluta skolan när de inte kan få tillgång till könsanpassade toaletter för att hantera sin menshygien på ett värdigt sätt.
- H. Barn med funktionsnedsättningar har också svårt att få tillgång till utbildning på grund

av bristen på anpassade toaletter och sanitetsinrättningar. Unesco rapporterar att över 90 % av alla barn med funktionsnedsättning inte går i skolan, och att det är mycket mer sannolikt att flickor med funktionsnedsättning hoppar av skolan än att pojkar med funktionsnedsättning gör det. Dricksvatten är absolut nödvändigt för koncentrationen under lärandet.

- I. De nackdelar med koppling till vatten, sanitet och hygien som drabbar många kvinnor och flickor, personer med vissa funktionsnedsättningar samt äldre manifesterar sig på många sätt och påverkar deras allmänna hälsa, välbefinnande och värdighet, reproduktiv hälsa, utbildning, nutrition, säkerhet och ekonomiska och politiska deltagande. Det är främst mödrarna till barn med funktionsnedsättning som tvingas ut ur arbetslivet för att ta hand om sina barns toalettärenden och för att ombesörja sina barns hemundervisning när skolorna saknar tillgängliga toaletter.
- J. I många länder på södra halvklotet är kvinnor och flickor traditionellt ansvariga för hushållens vattenförsörjning och detta ansvar gör dem mer utsatta för sjukdomar och våld. Kvinnor och flickor löper större risk att utsättas för aggressioner, sexuellt och könsrelaterat våld, trakasserier och andra hot mot sin säkerhet i samband med att de hämtar vatten till sina hem, när de besöker sanitära inrättningar utanför sina hem.
- K. Såsom det fastslås i EU:s riktlinjer om mänskliga rättigheter – säkert dricksvatten och sanitet så omfattar den mänskliga rätten till vatten och sanitet dimensionerna tillgänglighet, åtkomlighet, godtagbarhet, kvalitet och överkomlighet samt principerna för den människorättsbaserade modellen (icke-diskriminering, ansvarsskyldighet, transparens, deltagande osv.).
- L. FN:s sjätte mål för hållbar utveckling är att se till att hela världens befolkning har allmän och rättvis tillgång till dricksvatten och sanitet senast 2030. Trots framsteg är detta mål fortfarande långt ifrån uppnått och kraftigt underfinansierat, enligt FN:s senaste lägesrapport om vattensituationen, och betydande utmaningar kvarstår både när det gäller att uppnå detta mål och att ta itu med de stora ojämlikheterna mellan och inom länder när det gäller tillgång till grundläggande vatten- och sanitetstjänster.
- M. FN:s rapport från 2021 om målen för hållbar utveckling visar att 2 miljarder människor 2020 fortfarande saknade säkert förvaltad dricksvatten, 3,6 miljarder saknade säker sanitet och 2,3 miljarder saknade grundläggande hygienbestämmelser, och att 129 länder ännu inte var på rätt spår för att 2030 ha hållbart förvaltade vattenresurser. Tillgång till vatten skapar förhållanden som är gynnsamma för ekonomisk utveckling, och genom dessa förhållanden kan utsatta personer bli ekonomiskt oberoende.
- N. Att uppnå en universell säkert förvaltad vattenförsörjning och sanitet skulle ge nettofordelar på mellan 37 och 86 miljarder US-dollar per år mellan 2021 och 2040.
- O. Vatten är en begränsad resurs. Det tillgängliga sötvattnet per capita har minskat drastiskt under de senaste två årtionena. En obalanserad fördelning av befolkningstillväxten och avfolkning av landsbygdsområden, intensifiering av jordbruket, effekterna av klimatförändringar, miljöförstöring samt viss olaglig och förorenande användning av vatten orsakar allt större problem för tillgången till vatten i många regioner och kommer att orsaka ännu fler tillgångsproblem i framtiden.
- P. Mycket av nettotillväxten av världsbefolkningen fram till 2050 kommer att ske i

städerna i utvecklingsländerna, vilket därmed ökar städernas efterfrågan på vatten och livsmedel. Enligt FN:s World Water Development Report 2019 skulle vi fram till 2050 kunna använda 20–30 % mer vatten än vi gör i dag, och enligt Världsbanken förväntas efterfrågan på vatten i städer öka med 50–70 % under de tre kommande årtiondena.

- Q. 125 av 154 utvecklingsländer har inkluderat sötvattenresurser och land- och våtmarksekosystem som de högst prioriterade områdena i sina nationella klimatanpassningsplaner, i linje med mål 13 för hållbar utveckling.
- R. Global uppvärmning är en betydande orsak till vattenbrist. Det rådande klimatnödläget, med alltmer torra och alltfler översvämningar och kraftiga regnoväder, förvärrar den ojämlika fördelningen av vatten. Omkring 90 % av alla naturkatastrofer är vattenrelaterade, och vatten orsakar 70 % av alla dödsfall med koppling till naturkatastrofer. Enligt Meteorologiska världsorganisationens *Atlas of Mortality and Economic Losses from Weather, Climate and Extremes* för 1970–2019 är torra, stormar och översvämningar de faror som vid de tio främsta naturkatastroferna under denna period lett till de största förlusterna av människoliv. Enligt OECD kommer nästan 20 % av världens befolkning att hotas av översvämningar under 2050.
- S. Vattenstress, som av FN definieras som den punkt då efterfrågan på vatten är större än den tillgängliga volymen eller när vattenanvändningen är begränsad av den låga kvaliteten på vattnet, kan i vissa fall vara en drivkraft för fördrivning och migration. Enligt FN:s rapporter om vatten lider fem av världens elva regioner i dag av vattenstress, vilket motsvarar två tredjedelar av världens befolkning. Enligt rapporten om målen för hållbar utveckling 2020 skulle vattenbrist kunna tvinga omkring 700 miljoner människor att flytta fram till 2030.
- T. Avskogning, markrofferi och överdriven exploatering och utvinning av naturresurser, bland annat av organiserade kriminella grupper, har en betydande inverkan på vattennivån i floder och sjöar, förändrar vattnets kretslopp och bidrar till att floder och sjöar torkar ut samt till föroreningar i de exploaterade områdena.
- U. Sötvattensekosystem täcker mindre än 1 % av jordens yta, men hyser över 10 % av alla arter och av all skör biologisk mångfald. Den allra största delen – cirka 70 % – av världens sötvatten går till jordbruket, medan resten är uppdelad mellan industriellt bruk (19 %), främst inom livsmedels-, textil-, energi-, industri-, kemikalie-, läkemedels- och gruvsektorerna, och hushållsbruk (11 %), inklusive konsumtion.
- V. Hälsosamma ekosystem gör det möjligt att förbättra vattnets kvantitet och kvalitet, samtidigt som motståndskraften mot klimatförändringar ökar.
- W. Jordbruket är världens största konsument av sötvattenresurser. En tredjedel av världens åkermark används för att odla utsäde för boskap. Enligt FAO:s rapport från 2020 *The State of Food and Agriculture, Overcoming water challenges in agriculture* kan livsmedelsproduktiviteten och landsbygdens inkomster avsevärt förbättras genom investeringar i nya bevattningssystem eller anpassning och modernisering av de befintliga, och detta bör kombineras med förbättrade vattenförvaltningsmetoder, däribland förbättrade jordbruksmetoder. Markrofferi har negativa konsekvenser för vattentillgången och vattenkvaliteten, frångår lokala samhällen vattenkällor och kränker deras mänskliga rättighet att ha tillgång till säkert dricksvatten.

- X. Energisektorn står för närvarande för 10 % av världens vattenuttag, och det uppskattas att vattenförbrukningen inom energisektorn kommer att öka med omkring 60 % fram till 2040.
- Y. Vissa missbrukande och i många fall olagliga utvinningsindustrier har en betydande inverkan på yt- och grundvattenresurser, föroreningar och förstörelse av glaciärer, skogar, våtmarker och floder samt av andra vattenkällor som är livsviktiga för mänsklig konsumtion.
- Z. Textilindustrin är en av världens mest vattenförbrukande sektorer, och kläder och textilier tillverkas i några av världens mest vattenfattiga regioner. Denna industri klassificeras som världens näst mest förorenande industri och en stor del av dessa föroreningar hamnar i vattnet. EU-kommissionen planerar att under det första kvartalet 2022 anta en ”EU-strategi för hållbara textilier” som syftar till att bidra till att EU driver på en cirkulär ekonomi där textila produkter utformas för att vara mer hållbara, återanvändbara, reparerbara, återvinningsbara och energieffektiva.
- AA. Den ökande efterfrågan på vatten leder till överexploatering av vattenresurser, och vattenbristen har gjort att vatten nu är en omtvistad resurs. Enligt FN förväntas konflikter över vatten att bryta ut i omkring 300 områden runtom i världen 2025.
- AB. Vattenskyddet angrips, och att åsamka skador på vattenkvaliteten har gjorts brottsligt i många länder. Under de senaste åren har attacker mot miljö- och vattenrättighetsförsvarare blivit allt vanligare, såsom mord, kidnappning, tortyr, könsrelaterat våld, hot, trakasserier, hotelser, smutskastningskampanjer, utpekande som kriminella, rättsliga trakasserier, tvångsvräkningar och tvångsförflyttningar, och det finns ett brådskande behov att stödja dem proaktivt och skydda deras liv och säkerhet. Flera finalister till Sacharovpriset för tankefrihet angrips på grund av sin roll när det gäller att försvara vatten och kollektiva nyttigheter. Försvararna av Guapinolflodens vatten satt fängslade i mer än två år innan de frigavs. Lolita Chávez lever sedan fyra år tillbaka i exil för att ha försvarat ett område mot vattenkraftsföretag i Iximulew (Guatemala). Berta Cáceres mördades 2016 för att ha försvarat floderna Blanco och Gualcarque, medan de som ligger bakom brottet ännu inte är dömda.
- AC. Enligt Global Witness hörde mer än en tredjedel av de mark- och miljöförsvarare som mördades runtom i världen mellan 2015 och 2019 till urfolk, vars mark- och vattenförvaltningsfärdigheter är avgörande för att bekämpa klimatkrisen och förlusten av biologisk mångfald.
- AD. Nekad tillgång till vatten och förstörelse av vatteninfrastruktur har använts som en viktig taktik av ockuperande makter för att annektera ockuperade områden och fördriva befolkningen från marken.
- AE. EU:s ramdirektiv för vatten fastslår att ”[v]atten [inte är] vilken kommersiell vara som helst utan ett arv som måste skyddas, försvaras och behandlas som ett sådant”.
- AF. Sedan den 6 december 2020 har det handlats med vatten på terminsmarknaden på Wall Street. Enligt Pedro Arrojo, särskild rapportör för de mänskliga rättigheterna till dricksvatten och sanitet, har vatten en uppsättning grundläggande värderingar för våra samhällen som marknadens logik inte beaktar och därför inte kan hantera ordentligt, och än mindre på ett finansiellt område som är så spekulationsbenäget. Enligt flera FN-

experter kränker spekulation inom området förvaltning av sådana nyttigheter som är nödvändiga för människors liv och värdighet fattiga människors mänskliga rättigheter, ökar ojämställdheten mellan könen och förvärrar marginaliserade gruppers utsatthet.

- AG. Regeringarna är skyldiga att garantera att alla har tillgång till en oumbärlig miniminivå av vatten och sanitet. I rapporten av den 16 juli 2021 från FN:s särskilda rapportör om de mänskliga rättigheterna till säkert dricksvatten och sanitet betonas att vatten bör betraktas som en kollektiv nyttighet och förvaltas enligt en strategi som bygger på mänskliga rättigheter och som garanterar rätten till vatten och sanitet och de akvatiska ekosystemens hållbarhet. Vattenförsörjning och sanitet är tjänster av allmänt intresse och intäkterna från vattenförvaltningscykeln bör täcka eventuella relaterade utgifter för den och kostnaderna för att förbättra den, så länge allmänintresset skyddas.
- AH. Såsom erkänns i EU:s riktlinjer för mänskliga rättigheter om säkert dricksvatten och sanitet är stater skyldiga att respektera, skydda och uppfylla dessa rättigheter, och tredje parter bör strikt avstå från att ingripa i åtnjutandet av rätten till vatten och sanitet.
- AI. Arbetstagare som arbetar i sanitetskedjan löper många risker, bland annat hälsorisker till följd av otrygga arbetsvillkor. De är ofta informella arbetstagare och skyddas inte av arbetsrätten. Utnyttjandet av rätten till vatten och sanitet bör inte ske på bekostnad av sanitetsarbetares säkerhet, värdighet och välbefinnande.
1. Europaparlamentet bekräftar på nytt rätten till säkert dricksvatten och sanitet som en mänsklig rättighet, eftersom båda rättigheterna kompletterar varandra. Parlamentet betonar att tillgången till rent dricksvatten är nödvändig för ett hälsosamt och värdigt liv och är grundläggande för utvecklingen av mänsklig värdighet. Parlamentet framhäver att rätten till vatten är en grundläggande förutsättning för åtnjutandet av andra rättigheter och därför måste vägledas av en logik som bygger på allmänintresset och det allmänna och globala bästa.
 2. Europaparlamentet understryker att adekvat tillgång till anläggningar för vattenförsörjning samt sanitets- och hygien-tjänster och rätten till hälsa och liv är ömsesidigt beroende av varandra och är en nödvändig förutsättning för folkhälsa och mänsklig utveckling. Parlamentet betonar behovet av rent vatten med avseende på pandemier och kräver motsvarande åtgärder och strategier och politik av kommissionen, medlemsstaterna och tredjeländer så att alla människor kan erbjudas tillräckligt skydd.
 3. Europaparlamentet understryker att erkännandet av rätten till säkert dricksvatten och sanitet som en mänsklig rättighet var ett grundläggande steg mot större social och miljömässig rättvisa. Parlamentet konstaterar att framstegen skulle kunna förbättras genom att tillskriva sektorn högre politisk prioritet och säkerställa bättre genomförande och övervakning av politik på området, mer effektiv finansiering och ansvarsskyldighet och allmänhetens deltagande, särskilt bland de mest marginaliserade i samhället, särskilt i utvecklingsländer. Parlamentet understryker att bistånd för att tillhandahålla säkert dricksvatten och sanitet bör prioriteras högt i tilldelningen av EU-finansiering och i programplaneringen för bistånd.
 4. Europaparlamentet påminner om staternas ansvar för att främja och skydda alla mänskliga rättigheter, som är allmänna, odelbara och inbördes beroende av och sammankopplade med varandra och som måste främjas och tillämpas på ett rättvist, jämlikt och icke-diskriminerande sätt. Parlamentet upprepar därför att staterna måste

säkerställa allmän, korrekt och överkomlig tillgång till tillräckligt, säkert dricksvatten av god kvalitet och förbättrad tillgång till vatten för sanitets- och hygienändamål. Parlamentet erinrar om att rätten till vatten innebär att vattenförsörjningen måste vara åtkomlig för alla.

5. Europaparlamentet påminner om att stater som ratificerar ett människorättsfördrag åtar sig att skydda, respektera och fullgöra de åtaganden som gjorts inom den internationella, nationella, regionala och lokala ramen för skydd av dessa rättigheter. Parlamentet anser i detta avseende att det internationella samfundets erkännande av rätten till vatten och sanitet bör inbegripa skyddsmekanismer och verkställbara mekanismer, och uppmanar därför EU att främja skyddsmekanismer på internationell, regional och nationell nivå för att se till att förverkligandet av rätten till vatten och sanitet inte är frivilligt för staterna utan en verkställbar rättighet. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att föregå med gott exempel och ratificera de relevanta konventionerna, såsom protokollet om vatten och hälsa och 1992 års konvention om skydd och användning av gränsöverskridande vattendrag och internationella sjöar.
6. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att främja rättigheterna till säkert dricksvatten och sanitet och deras normativa utveckling i multilaterala och regionala forum, däribland genom att stödja det mandat som innehas av FN:s särskilda rapportör för den mänskliga rättigheten till säkert dricksvatten och sanitet. Parlamentet betonar vikten av hans och hans föregångares arbete samt arbetet inom ramen för andra FN-mekanismer för mänskliga rättigheter med anknytning till de mänskliga rättigheterna till vatten och sanitet.
7. Europaparlamentet understryker betydelsen av EU:s riktlinjer om mänskliga rättigheter – säkert dricksvatten och sanitet, och uppmanar med kraft EU-institutionerna och medlemsstaterna, att genomföra dem i och gentemot tredjeländer och i multilaterala forum. Parlamentet framhåller vikten av att utbilda EU-personal i detta avseende. Parlamentet uppmanar kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att regelbundet rapportera till parlamentet och dess relevanta (under-)utskott om hur de har tillämpat dessa riktlinjer, med konkreta exempel på deras verksamhet och inverkan.
8. Europaparlamentet uppmanar EU:s delegationer och medlemsstaternas beskickningar att, såsom påpekas i EU:s riktlinjer, lyfta frågor om rätten till säkert dricksvatten och sanitet, liksom situationen för människorättsförsvare och icke-statliga organisationer som främjar dessa rättigheter, i sina bilaterala dialoger med partnerländerna, främst inom ramen för dialoger om mänskliga rättigheter och sektorsvisa dialoger.
9. Europaparlamentet betonar att framsteg mot att erkänna rätten till en ren, hälsosam och hållbar miljö, så som fastställs i resolution 48/13 från FN:s människorättsråd om tillgång till en ren, hälsosam och hållbar miljö som en mänsklig rättighet, är ett villkor som gör det möjligt att uppnå säkert dricksvatten och sanitet för alla. Parlamentet välkomnar här den normativa utvecklingen på internationell nivå angående miljöbrott, däribland miljömord.
10. Europaparlamentet uppmuntrar utvecklingsländer att ansluta sig till och sträva efter ett fullständigt genomförande av FN:s två globala vattenkonventioner (närmare bestämt FN:s vattenkonvention och FN:s vattenvägskonvention), som viktiga verktyg för att stödja vattendiplomati, fred och konfliktförebyggande genom gränsöverskridande vattensamarbete.

11. Europaparlamentet vidhåller att rätten till vatten kan utövas till fullo endast om den biologiska mångfalden och klimatet bevaras, och kräver därför att vattenförvaltningen i första hand ska tillgodose miljömässiga – som är ett grundläggande behov för växter, djur och människor – och sociala intressen, inbegripet arbetsmarknadsintegration och höjda inkomster och säkerhetsvillkor för människor som lever i fattigdom.
12. Europaparlamentet betonar att en förbättrad vattenförsörjning och sanitet och bättre förvaltning av vattenresurser kan öka länders hållbara ekonomiska tillväxt och bidra stort till att minska fattigdomen.
13. Europaparlamentet understryker behovet av föregripande åtgärder när det gäller tillgång till vatten och sanitet och behovet av tillförlitliga och jämförbara indikatorer för att mäta framsteg eller tillbakagång när det gäller tillgången till vatten och sanitet.
14. Europaparlamentet betonar att vissa utvecklingsmodeller som gynnar massiva projekt och storskalig affärsverksamhet påverkar vattentillgången och vattenkvaliteten negativt i alla länder, ökar konkurrensen om vatten och andra vattenrelaterade konflikter. Parlamentet insisterar på vikten i detta sammanhang att investera i hållbara dricksvattenlösningar, såsom att återställa vattenkosystem i hälsosamt skick, återvinna avloppsvatten, avsalta havsvatten i kustområden, förbättra avloppssystem, bevattningsmetoder och jordbruksmetoder.
15. Europaparlamentet betonar att ineffektiv förvaltning av vattenresurser och föroreningar som orsakas av otillbörlig industriell verksamhet negativt påverkar förverkligandet av den mänskliga rätten till vatten och sanitet.
16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att motverka metoder som är ett hot mot rätten till säkert och rent dricksvatten och sanitet, och att göra dessa metoder till föremål för miljö- och människorättskonsekvensbedömningar.
17. Europaparlamentet erkänner det viktiga arbete som miljörettsförsvarare, särskilt de som försvarar rätten till vatten, utför, och behovet av att aktivt stödja dem samt skydda deras liv och säkerhet, och fördömer kraftfullt brott såsom mord, bortföranden, tortyr, sexuellt och könsrelaterat våld, hot, trakasserier, smutskastningskampanjer, kriminalisering, rättsliga trakasserier, tvångsavhysningar och tvångsförflyttningar, som många statliga och icke-statliga aktörer, däribland regeringar och multinationella företag, gör sig skyldiga till.
18. Europaparlamentet uppmanar EU att stödja det avgörande arbete som utförs av miljörettsförsvarare och civilsamhällesorganisationer. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen, utrikestjänsten och medlemsstaterna att leva upp till det åtagande som gjorts i EU:s riktlinjer om människorättsförsvarare och att övervaka och ta upp enskilda fall med försvarare av miljömässiga mänskliga rättigheter, särskilt vinnarna av och finalisterna för Sacharovpriset, som attackerats på grund av sin roll när det gäller att försvara vatten och kollektiva nyttigheter.
19. Europaparlamentet betonar att säkerhet och frihet för försvarare av miljömässiga mänskliga rättigheter att arbeta utan våld och hotelser bör främjas. Parlamentet förväntar sig att EU:s delegationer prioriterar sitt stöd till försvarare av miljömässiga mänskliga rättigheter och reagerar systematiskt och kraftfullt på alla hot och angrepp mot dem eller deras släktingar, och rapporterar till parlamentet om åtgärder som

vidtagits i sådana fall. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att utöka skydds- och förebyggandemekanismerna för försvarare av miljömässiga mänskliga rättigheter. Parlamentet efterfrågar på nytt en samordnad EU-täckande ordning för att utfärda korttidsviseringar för tillfällig omplacering av försvarare av miljömässiga mänskliga rättigheter, i synnerhet dem som arbetar för att främja och skydda miljö rättigheter eller urfolks rättigheter, som i särskilt hög grad står under attack.

20. Europaparlamentet kräver att staterna respekterar rätten till sociala protester och mötesfrihet, i synnerhet när det gäller motstånd mot projekt som gör det svårare att åtnjuta de mänskliga rättigheterna till dricksvatten och sanitet. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang tjänstemän vid EU:s delegationer och medlemsstaternas ambassader, och i enlighet med EU:s riktlinjer om människorättsförsvarare, att besöka människorättsförsvarare i häkte eller i husarrest och närvara vid deras rättegångar som observatörer.
21. Europaparlamentet påminner om att urfolken spelar en viktig roll för en hållbar förvaltning av naturresurser och för bevarandet av biologisk mångfald. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att erkänna och skydda urfolkens rätt till sedvanerättsligt ägande och kontroll över sin mark och sina naturresurser, i enlighet med FN:s deklaration om urfolks rättigheter och ILO:s konvention nr 169, och att respektera principen om frivilligt, välinformerat samtycke som ges i förhand. Parlamentet uppmanar de medlemsstater som ännu inte har ratificerat Internationella arbetsorganisationens (ILO:s) konvention nr 169 om ursprungsfolk och stamfolk i självstyrande länder att göra det. Parlamentet uttrycker särskild oro för de betydande konsekvenser som vissa megaprojekt, däribland infrastrukturprojekt, utvinningsindustriprojekt och energiproduktionsprojekt, har på den mänskliga rätten till vatten och sanitet, främst för urfolk. Parlamentet insisterar på att det är viktigt att säkerställa att det utförs genuina och omfattande människorättskonsekvensbedömningar och att det hålls samråd i god tro med de berörda befolknings- och civilsamhällsgrupperna och att urfolk, när så är relevant, har gett sitt frivilliga och informerade förhandssamtycke innan något megaprojekt inleds. Parlamentet uppmanar statliga och icke-statliga aktörer att inte vidta åtgärder som äventyrar de rättigheter som urfolken, befolkningsgrupper med afrikanskt ursprung och jordbrukarsamhällen har när det gäller mark, vatten, ekosystem och biologisk mångfald, och uppmanar de behöriga myndigheterna att ge dem rättsligt erkännande för sina äganderätter, besittningar, rättigheter och ansvar. Parlamentet insisterar på vikten av att hålla öppna, inkluderande och deltagandebaserade samråd i samband med viktiga offentliga beslut om vattenförvaltning.
22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att noggrant kontrollera att de infrastruktur- och energiprojekt som finansieras genom de olika instrumenten för utvecklingssamarbete och utrikespolitiska åtgärder, bland annat genom Europeiska investeringsbanken, upprätthåller och inte äventyrar de mänskliga rättigheterna, inbegripet den mänskliga rätten till säkert vatten och sanitet, och målen för hållbar utveckling, och att de inte bidrar till att urfolk drivs bort från sina marker och territorier.
23. Europaparlamentet betonar behovet av ett ökat fokus på hållbar och motståndskraftig infrastruktur för vatten och sanitet för att stödja samhällen genom att införa åtgärder för att minska risken för katastrofer och genom att använda alla nödvändiga verktyg för kartläggning av vattenrisker och system för tidig varning. Parlamentet uppmanar kommissionen att stödja Resilient Water Accelerator.

24. Europaparlamentet fördömer att jämställdhet mellan könen fortfarande inte råder när det gäller utövandet av den mänskliga rätten till dricksvatten och sanitet, och att avsaknad av dessa leder till könsdiskriminering. Parlamentet noterar också med oro att dessa har en förödande inverkan på kvinnors rättigheter, särskilt på grund av kvinnors och flickors särskilda behov när det gäller menstruationshygien och hälsa, vilket gör det svårt för kvinnor och flickor att leva ett säkert och hälsosamt liv. Parlamentet framhåller att tillgång till vatten och adekvata anläggningar för vattenförsörjning samt sanitets- och hygientjänster till överkomligt pris är en nödvändig förutsättning för folkhälsa och mänsklig utveckling, däribland rätten till utbildning för flickor, och insisterar på att sektorn för vatten, sanitet och hygien i utvecklingsländer bör prioriteras högt i EU:s utvecklingspolitik.
25. Europaparlamentet kräver att kvinnor och flickor skyddas mot fysiska hot eller överfall, inbegripet sexuellt våld, när de hämtar hushållsvatten eller använder sanitära anläggningar utanför sina hem. Parlamentet kräver att åtgärder vidtas för att minska den tid kvinnor och flickor lägger på att hämta vatten till hushållet i syfte att ta itu med de negativa konsekvenserna av de undermåliga vatten- och sanitetstjänsterna för flickors tillgång till utbildning.
26. Europaparlamentet betonar att EU och dess medlemsstater i nära samarbete med FN och det internationella samfundet måste arbeta intensivt ihop med mottagarna av utländskt bistånd för att avskaffa den globala vattenfattigdomen, och samtidigt säkerställa tillräcklig sanitet för alla. Parlamentet uppmanar alla stater att uppfylla sina åtaganden enligt konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor, i synnerhet dess artikel 14, där det krävs att de stater som är parter säkerställer att kvinnor från landsbygdsområden har rätt att åtnjuta adekvata levnadsförhållanden bland annat när det gäller sanitet och vattenförsörjning.
27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och utrikestjänsten att tillämpa en omdanande och intersektionell jämställdhetsmedveten strategi för förvaltning av vattenresurser och sanitetsprogram för vattenförsörjning, och att inkludera politik som åtföljs av konkreta handlingsplaner och tillräcklig finansiering i enlighet med EU:s externa finansieringsinstrument och handlingsplanen för jämställdhet (GAP III), EU:s agenda för jämställdhet och kvinnors egenmakt i de yttre åtgärderna för 2021–2025. Parlamentet kräver att kvinnligt ledarskap och kvinnors fullständiga, effektiva och jämlika deltagande främjas i planeringen, beslutsfattandet och tillämpningen av beslut om hanteringen av vatten och sanitet.
28. Europaparlamentet betonar att tillgång till säkert dricksvatten är ett av de stora rådande problemen, särskilt eftersom närmare 60 % av akviferresurserna överskrider politiska och territoriella gränser. Parlamentet påminner om att rådet i sina slutsatser från 2018 fördömde användning av vatten som ett vapen i krig och ansåg att ”i detta sammanhang kan förstörelse av vatteninfrastruktur, förorenande av vatten och avledning av vattendrag i syfte att begränsa eller förhindra tillgången till vatten utgöra brott mot internationell rätt”. Parlamentet påminner om att avsiktligt berövande av vatten som leder till utrotande av civilbefolkningar är ett brott mot mänskligheten enligt Internationella brottmålsdomstolens stadga och att det också kan betraktas som en krigsförbrytelse, eftersom alla angrepp mot eller förstörelse av dricksvattenanläggningar och dricksvattenförnödenheter och bevattningsinstallationer är förbjudna enligt Genèvekonventionerna från 1949.

29. Europaparlamentet är allvarligt oroat över att kränkningar av rätten till vatten och sanitet i ockuperade områden syftar till att driva människor från deras territorier, och är bekymrat över nekad tillgång till vattenförsörjning, vattenresurser och vatteninfrastruktur på adekvat nivå. Parlamentet påminner om att alla folk, även folk som lever under ockupation, har suveräna rättigheter att kontrollera sina naturtillgångar. Parlamentet uppmanar ockupationsmakter att anta omedelbara åtgärder som garanterar tillgång till och jämlik fördelning av vatten till de personer som bor i de ockuperade områdena och att i synnerhet, i överensstämmelse med FN: generalförsamlings resolution 73/255 av den 20 december 2018, garantera att personer som bor i ockuperade områden har kontroll över sina vattenresurser, vilket inbegriper förvaltning, uttag och distribution av vatten.
30. Europaparlamentet uppmanar EU att upprätta en politisk strategi för att underlätta lösningar i dessa områden och uppmanar de länder som är belägna i de viktigaste konfliktområdena på vattenområdet att underteckna vattenkonventionen.
31. Europaparlamentet är djupt oroat över den bristande tillgången till vatten och sanitet i flyktingläger. Parlamentet betonar staters skyldighet att säkerställa rätten till sanitära anläggningar och vatten för flyktingar.
32. Europaparlamentet understryker att vatten visserligen kan fungera som indikator på konflikt, men att det också kan ha en positiv roll för att främja fred och samarbete. Parlamentet stöder EU:s diplomatiska engagemang i gränsöverskridande vattensamarbete som ett verktyg för fred, säkerhet och stabilitet, och framhåller att det är betydelsefullt med integrerad förvaltning av vattenresurser, att humanitära insatser, utvecklings- och fredsinsatser i högre grad behöver komplettera varandra för att ta itu med akuta behov och ingripa tidigare för att ta itu med grundorsaker och förebygga att humanitära vatten- och sanitetskriser inleds.
33. Europaparlamentet betonar att företag runt om i världen måste se till att deras verksamhet inte inkräktar på eller kränker åtnjutandet av den mänskliga rätten till dricksvatten, i enlighet med FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter och de förklaringar, pakter och fördrag från Förenta nationerna som inbegriper denna rättighet. Parlamentet begär dessutom att länder siktar mot att uppnå målen enligt mål 6 för hållbar utveckling och antar lagstiftning som säkerställer att företag inte inkräktar på rättvis tillgång till adekvat vattenförsörjning. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att konstruktivt delta i arbetet i FN:s mellanstatliga arbetsgrupp om transnationella bolag och andra affärsrörelser med avseende på mänskliga rättigheter, med avsikten att ta fram ett internationellt bindande instrument för att verksamheten i transnationella företag och andra företag ska regleras i internationell människorättslagstiftning.
34. Europaparlamentet uppmanar EU:s delegationer och medlemsstaternas beskickningar i tredjeländer att vara särskilt vaksamma när det gäller företag, även sådana som är baserade i EU, som skulle kunna neka eller undergräva åtnjutandet av rätten till vatten och sanitet. Parlamentet understryker att offer för sådana kränkningar måste ha tillgång till effektiva rättsliga eller andra lämpliga rättsmedel samt klagomålsmekanismer.
35. Europaparlamentet framhåller att europeiska företag även i länder utanför EU måste uppfylla samma rättsliga krav med avseende på företagets främjandeansvar och tillbörliga aktsamhet som de måste uppfylla inom EU. Parlamentet betonar vikten av att

förebygga, ta itu med och mildra eventuella negativa konsekvenser för de mänskliga rättigheterna till vatten och adekvat sanitet inom ramen för ramar för obligatorisk aktsamhet. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att överväga och undersöka hur man kan tillhandahålla mer information och säkerställa insyn för konsumenterna när det gäller produkters hållbarhetseffekter på vattenresurser, även när det gäller vattenavtryck.

36. Europaparlamentet framhäver att också vatten, vilket flera FN-expertter har påpekat, behandlas som en handelsvara utan vidare sociala och kulturella hänsyn, i strid med de grundläggande mänskliga rättigheterna, vilket bidrar till den ökande miljöförstörelsen och till att göra de fattigaste och mest marginaliserade människorna i samhället ännu mer utsatta, i strid med målen för hållbar utveckling. Parlamentet påminner om att vattenförsörjning och sanitet är tjänster av allmänt intresse och inte råvaror – de är varken lyxvaror eller konsumentprodukter och får därför inte handlas som sådana. Parlamentet betonar att vatten är en begränsad resurs och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att agera preventivt mot en global vattenbrist och stödja länder utanför EU i åtgärder för att bekämpa vattenbrist.
37. Europaparlamentet uppmanar staterna att vidta rättsliga åtgärder för att förhindra att vatten blir föremål för finansiell spekulation på terminsmarknaderna, och att främja en lämplig styrningsram för vatten- och sanitetstjänster enligt en modell som i första hand baseras på hänsyn till mänskliga rättigheter och det allmänna bästa. Parlamentet uppmanar EU och de nationella regeringarna att främja och stödja oberoende vattentillsynsorgan som kan hjälpa till att verkställa människorättsstandarder.
38. Europaparlamentet påminner om det som erkänns i EU:s ramdirektiv för vatten, nämligen att vatten inte är en rent kommersiell produkt, utan en kollektiv nytting som är oundgänglig för människors liv och värdighet. Parlamentet konstaterar att vattentjänster är tjänster av allmänt intresse och av särskild karaktär som därför i första hand ligger i allmänhetens intresse. Parlamentet påminner om vikten av att upprätthålla den mänskliga rätten till dricksvatten och sanitet i de länder som berörs av EU:s strategier och instrument för yttre förbindelser, såsom handels- och investeringsavtal och instrumentet för grannskapet, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete – Europa i världen, samt de europeiska företagens verksamhet.
39. Europaparlamentet betonar att vatten är en offentlig allmän egendom och att en adekvat och kontinuerlig tillgång på vatten av hög kvalitet måste garanteras. Parlamentet uppmanar stater och finansörer att stärka främjandet av vattenförsörjning och sanitet som viktiga offentliga tjänster för alla, inbegripet genom investeringar, som ökar tillgången till vatten- och sanitetstjänster och även bevarar befintliga infrastrukturer, samt tillhandahållandet och användningen av tjänsterna. Parlamentet anser att man måste investera i förstärkningar av kapaciteten och förvaltningen av vattensystemen liksom i deras funktion och underhåll om vatten- och sanitetstjänsterna ska vara pålitliga och hållbara.
40. Europaparlamentet uppmanar EU att stödja tredjeländer i deras åtgärder för att garantera allmän och icke-diskriminerande tillgång till vatten och sanitära anläggningar och att garantera en miniminivå av vattenförsörjning för hushåll som är ekonomiskt eller socialt sårbara.
41. Europaparlamentet efterfrågar investering i skydd och återställande av naturliga

ekosystem (inbegripet skogar, flodslätter, våtmarker osv.), vilka ofta ger mer kostnadseffektiva och hållbara lösningar för vattenförvaltning än konventionella infrastrukturåtgärder i form av vattenlagring, vattenbehandling, erosionskontroll samt måttliga och extrema väderhändelser.

42. I detta avseende uppmanar Europaparlamentet med eftertryck staterna att anta den modell för tillhandahållande av vatten och sanitet som är mest lämplig och att inleda en transparent och kraftfull process för att stärka det faktiska åtnjutandet av den mänskliga rätten till vatten och sanitet i deras samhällen. Parlamentet uppmanar regeringarna att öka de offentliga investeringarna i hållbar vattenrelaterad infrastruktur och att skydda vatten som en grundläggande kollektiv nytthet.
43. Europaparlamentet påpekar att vattenanvändningen måste förenas med tillämpningen av ny teknik för bevarande, minskning av vattenföroreningar och återvinning av avloppsvatten för att förbättra det sätt på vilket vatten tillhandahålls, renas och bortskaffas.
44. Europaparlamentet uppmanar EU att stödja en hållbar vattenförvaltning inom jordbrukssektorn, vilken mobiliserar mer än 70 % av vattenresurserna, genom att investera i hållbara bevattnings- och vattenlagringssystem, genom att optimera och minska användningen av färskvatten i jordbruket längs hela försörjningskedjan, genom att minska matsvinnet och genom att främja agroekologi genom återställning av våtmarker samt genom att, där så är möjligt, minska användningen av bekämpningsmedel och gödselmedel som utgör en risk för vattenförorening, särskilt för grundvattnet.
45. Europaparlamentet påminner om att tillgång till vatten också är en utmaning för energianvändningen både när det gäller produktion och utvinning. Parlamentet framhåller i detta sammanhang hur viktigt det är att man främjar en bättre energiförvaltning och lösningar för återanvändning av renat avloppsvatten i syfte att begränsa konsumtionen av sötvatten genom avloppsvattenrening.
46. Europaparlamentet uppmanar Världsbanken och Internationella valutafonden att avskräcka från sådana villkor som ålägger regeringar att privatisera vatten- och sanitetstjänster när de beviljar bidrag, lån och tekniskt bistånd.
47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att det finns tillräckligt med ekonomiskt stöd för kapacitetsutvecklingsåtgärder på vattenområdet som vidtas i samarbete med befintliga internationella plattformar och institutioner. Parlamentet stöder plattformen Global Water Solidarity som lanserades av FN:s utvecklingsprogram för att få lokala myndigheter att hitta lösningar på vattenutmaningarna. Parlamentet välkomnar FN:s vattenkonferens 2023 som ett tillfälle att utveckla sektorsöverskridande modeller och därmed uppnå de vattenrelaterade syftena och målen och komma på rätt spår med mål 6 för hållbar utveckling.
48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och utrikestjänsten att uppmuntra länder utanför EU att bevilja berörda parter – däribland det civila samhällets organisationer och urbefolkningar och lokalsamhällen som arbetar med att ta itu med kränkningar av rätten till vatten och sanitet – tillräckliga resurser och tillgång till relevant information, och att ge dem möjlighet att delta på ett meningsfullt sätt i vattenrelaterade beslutsprocesser, när så är lämpligt, i syfte att säkerställa deras engagemang för informerade och

resultatinriktade bidrag till utformningen och genomförandet av vattenpolitiken. Parlamentet anser att det för att förverkliga den mänskliga rätten till dricksvatten är av avgörande betydelse att främja och stärka nätverk av människorättsexperter, organisationer i det civila samhället och företrädare för lokalsamhället på alla nivåer, och uppmanar i detta avseende regeringarna att utforma mekanismer för ett inkluderande system för vattenförvaltning.

49. Europaparlamentet uppmanar EU att hjälpa tredjeländer att respektera, uppfylla och främja rättigheterna för arbetstagare inom avloppsreningssektorn, inbegripet deras rätt till värdighet, säkerhet och hälsa och rätten att organisera sig.
50. Europaparlamentet betonar att människor som lever i fattigdom, särskilt kvinnor och flickor, minoriteter samt människor med fysisk och/eller psykisk funktionsnedsättning som drabbas hårdast av brist på tillgång till säkert och rent vatten och sanitet. Parlamentet betonar att ojämlikheter i tillgången till vatten och sanitet ofta beror på ojämlikheter på systemnivå eller utestängning. Parlamentet uppmanar regeringarna att övervaka ojämlikheten när det gäller tillgång till vatten och sanitet och att vidta beslutsamma åtgärder för att uppmuntra investeringar i sanitets- och försörjningssystem, inbegripet offentliga system, för att främja effektivitet och bevarande av vatten, då det är en bristvara. Parlamentet uppmanar dem dessutom att säkerställa att vatten- och sanitetstjänster tillhandahålls alla, utan diskriminering, som en kollektiv nytta, med särskild prioritering av kvinnor, flickor och utsatta grupper för att komma till rätta med exkludering och diskriminering på systemnivå. Parlamentet uppmuntrar myndigheterna att se över sina lagstiftningsramar, sin politik och sin praxis inom vattenområdet, med utgångspunkt i principer och standarder för mänskliga rättigheter för att bidra till att åtgärderna inriktas mot att undanröja hinder för framsteg.
51. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen samt medlemsstaternas regeringar och parlament.